

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję art. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009⁽²⁾ oraz załącznika I i załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 przy wydaniu zaskarżonego rozporządzenia i zatwierdzeniu wprowadzenia na rynek sulfoksafloru.
  - Komisja naruszyła art. 4 rozporządzenia nr 1107/2009 lub nie zastosowała prawidłowo wymogów dotyczących zatwierdzenia substancji czynnych, ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009;
  - Komisja naruszyła też art. 4 w związku z art. 6 lit. f) rozporządzenia nr 1107/2009, a także pkt 1.1 i 2.2 załącznika II do wspomnianego rozporządzenia lub nie zastosowała prawidłowo wymogów dotyczących zatwierdzenia substancji czynnych, ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009 oraz
  - Komisja naruszyła art. 4 i art. 6(i) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 lub nie zastosowała prawidłowo wymogów dotyczących zatwierdzenia substancji czynnych, ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez zaskarżone rozporządzenie prawa własności pszczelarzy i ich prawa prowadzenia działalności gospodarczej ustanowionych w art. 16 i 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽³⁾.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym przyjmując zaskarżone rozporządzenie Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji, zasadę spójności praktyki decyzyjnej i swój obowiązek staranności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1295 z dnia 27 lipca 2015 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej sulfoksaflor, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 (Dz.U. L 199, s. 8).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG I (Dz.U. L 309, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. 2000, C 326, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 10 listopada 2015 r. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland/ Komisja

(Sprawa T-630/15)

(2016/C 059/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Scandlines Danmark ApS (Kopenhaga, Dania), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: L. Sandberg-Mørch, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 23 lipca 2015 r. w sprawie pomocy państwa SA.39078 (2014/N) (Dania) w zakresie finansowania projektu Fehmarn Belt Fixed Link oraz
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżących.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżące podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, oparty na tym, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa stwierdzając, iż finansowanie przyznane Femern A/S na poprawę krajowego połączenia kolejowego nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFEU.
2. Zarzut drugi, oparty na tym, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa stwierdzając, iż przyznana Femern A/S pomoc na projekt Fixed Link jest zgodna z rynkiem wewnętrznym na mocy art. 107 ust. 3 lit. b) TFEU. Komisja dopuściła się naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie stwierdzając, że projekt Fehmarn Belt Fixed Link stanowi przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania oraz że przyznana nań pomoc jest konieczna i proporcjonalna. Komisja dopuściła się również naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie w zakresie dotyczącym zapobiegania niepożądanemu zakłócaniu konkurencji, zastosowania kryterium służącego wyważeniu interesów oraz użycia gwarancji państwowych.
3. Zarzut trzeci, oparty na tym, że Komisja uchybiła swemu obowiązkowi wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego. Zdaniem skarżących istnieją dowody występowania poważnych trudności w zakresie czasu trwania wstępnego postępowania wyjaśniającego i towarzyszących mu okoliczności. Skarżące ponoszą ponadto, że przeprowadzona przez Komisję analiza finansowania przyznanego Femern A/S na poprawę krajowego połączenia kolejowego, wspólnego europejskiego zainteresowania projektem Fehmarn Belt Fixed, konieczności i proporcjonalności pomocy oraz, wreszcie, zapobiegania niepożądanemu zakłócaniu konkurencji i zastosowania kryterium służącego wyważeniu interesów, była niewystarczająca i niekompletna.
4. Zarzut czwarty, oparty na tym, że Komisja uchybiła swemu obowiązkowi uzasadnienia. Ten brak uzasadnienia dotyczy finansowania przyznanego Femern A/S na poprawę krajowego połączenia kolejowego, wspólnego europejskiego zainteresowania projektem Fehmarn Belt Fixed, konieczności i proporcjonalności pomocy oraz, wreszcie, zapobiegania niepożądanemu zakłócaniu konkurencji i zastosowania kryterium służącego wyważeniu interesów.

Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2015 r. –Stena Line Scandinavia/Komisja

(Sprawa T-631/15)

(2016/C 059/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Stena Line Scandinavia AB (Göteborg, Szwecja) (przedstawiciele: P. Alexiadis, solicitor, L. Sandberg-Mørch, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 23 lipca 2015 r. w sprawie pomocy państwa SA.39078 (2014/N) (Dania) w zakresie finansowania projektu Fehmarn Belt Fixed Link oraz
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżących.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, oparty na tym, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa stwierdzając, iż finansowanie przyznane Femern A/S na poprawę krajowego połączenia kolejowego nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFEU.